

□ Исправност одлуке о бојкоту оних и онаквих избора за мене је неупитна. Друга је ствар, о којој се може разговарати, да ли је урађено све што се могло пре и после тога. Оно што у једном делу јавности ствара погрешан утисак, јесте то што се опозиција, а кад кажем опозиција мислим на странке које су бојкотовале те изборе, после њих није најбоље снашла и није најбоље поставила. Мислим да је у политички и епидемиолошки лимитираним околностима могло ипак да се уради више, ако ништа друго, а оно макар да се задржи тај јединствени наступ - рекао је за Директно.рс, политички аналитичар и уредник Нове српске политичке мисли (НСПМ), Ђорђе Вукадиновић, поводом годишњице бојкота парламентарних избора од 21. јуна 2020. године.

- Показало се да све што се дешавало на тим изборима и након њих, укључујући и ову фарсу од парламента коју гледамо и понашање режима, да су на те изборе изашли само сателити и кандидати за сателите режима. И ту опозиција није имала шта да тражи. Ипак, сматрам да је опозиција пропустила прилику за озбиљнији, чвршћи и нарочито сложнији наступ након избора. Пропуштена је прилика да се таква удружена опозиција, уз све своје различитости, представи као једина опозиција и алтернатива режиму - сматра Вукадиновић.

Показало се да све што се дешавало на тим изборима и након њих, укључујући и ову фарсу од парламента коју гледамо и понашање режима, да су на те изборе изашли само сателити и кандидати за сателите режима. И ту опозиција није имала шта да тражи. Ипак, сматрам да је опозиција пропустила прилику за озбиљнији, чвршћи и нарочито сложнији наступ након избора

Он подсећа да је најпре кренула дилема да ли Двери остају или излазе, а онда да су затегнути односи између два главна актера у удруженој опозицији, допринели томе да један део грађана и стручне јавности који је подржавао бојкот, почне да се пита да ли је уопште требало и вредело бојкотовати.

- Излазак у онаквим околностима је био нечастан, а и политички контрапродуктиван, што се показало и на судбини оних који су изашли. Да је тако, показује не само проблематична излазност у већим градовима, него још више што је и сам Вучић да би предупредио и амортизовао притисак бојкоташке опозиције, одмах најавио нове изборе. Мада сад видимо да се и око тога колеба и врда. То је најавио само да би отупио оштрицу опозиционих захтева и евентуалних протеста. Испало је да је Вучић "испунио" главни захтев опозиције за ванредним парламентарним изборима још пре него што је он био постављен. Но, сада видимо да маневрише како би их избегао или макар пролонгирао - напомиње уредник НСПМ.

Вукадиновић истиче да се могући заједнички именовани између грађанских и националних странака унутар опозиције може наћи у принципима Савеза за Србију и у оснивачком акту Удружене опозиције, а своди се на захтев за демократским и фер изборима и стварању једне демократске и правне државе која води рачуна о елементарним и виталним националним интересима.

- Кад то кажем не мислим само на националне интересе у територијалном смислу, него и оне економске (приватизације, снисходљив однос према страним власницима и мултинационалним компанијама итд) - каже Вукадиновић, за којег је дилема око једне или више колона споредна у односу на значај јединственог наступа.

- Бојкоташки део опозиције је пропустио да одмах после прошлих избора пошаље јасну поруку о својој одлучности и слози, без обзира што су се углавном избегавала већа јавна трвења. А та порука је била поготово неопходна након што је скоро половина или бар трећина оних који су потписали бојкот, под различитим изговорима изашла на изборе - од ПСГ и Сергеја Трифуновића, преко Доста је било, до Живковића и 1 од 5 милиона - што је донекле отупило оштрицу бојкота, али је он ипак успео. Међутим, оно што је преостало морало да се чврсто држи заједно, а то није био случај. Зато сада и постоји та сумња и извесна дилема да ли је бојкот био оправдан - изјавио је Вукадиновић уз закључак да за њега дилеме нема - бојкот јесте био оправдан, али је, нажалост, пропуштена прилика да се након и поводом нега уради више.

Подсетимо, упркос смањеном изборном цензусу од 3%, којим је хтео да привуче бојкот опозицију да пружи легитимитет парламентарним изборима одржаним 21. јуна прошле године, Србија је, по угледу на Белорусију и Северну Кореју, добила једнопартијски парламент. У највише законодавно тело, не рачунајући представнике националних мањина, ушле су само три изборне листе: Српска напредна странка са освојених 188 посланичких мандата, Социјалистичка партија Србије са 32 мандата и покрет СПАС Александра Шапића са 11 мандата.

(direktno.rs)